

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/223/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205372
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614205372.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu E. J., nar. XX.X.XXXX, bytom R. 5, občan SR zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpená Generálna prokuratúra SR so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 332,62 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 332,62 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 3.10.2014 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 41,52 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 3.10.2014 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 130,92 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. SK72 0200 0000 0000 4294 9572, VS 13114 do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 6.10.2014, uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 332,62 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že uznesením Obvodného oddelenia PZ Giraltove, ČVS: ORP-175/GE-SK-2013 zo dňa 8.7.2013, bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2T/142/2013 zo dňa 30.1.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.3.2014 bol spod obžaloby oslobodený. V jeho trestnej veci ho v časti konania obhajoval JUDr. Igor Šafranko a trovy obhajoby predstavujú 332,62 eura. Listom zo dňa 28.3.2014 požiadal žalovanú v rámci predbežného prerokovania nároku o náhradu škody vo výške 332,62 eura za obhajobu v jeho trestnej veci a o náhradu odmeny v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku vo výške 83,04 eura. Žalovaná obdržala podanie dňa 2.4.2014. Šesťmesačná lehota na uspokojenie jeho nároku žalovanej uplynula dňa 2.10.2014 a od 3.10.2014 je v omeškani. K veci sa vyjadrilo Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 14.4.2014. Ministerstvo spravodlivosti SR sa vyjadrilo listom zo dňa 26.5.2014 a listom zo dňa 21.7.2014. Generálna prokuratúra SR sa vyjadrila listom zo dňa 21.5.2014 a listom zo dňa 28.7.2014. Žalobu podáva podľa zákona č. 514/2003 Z. z. titulom nezákonného obvinenia. Uplatňuje si náhradu škody vo výške 332,62 eura, ako je vyčíslená v uplatnení škody v návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a súčasne si uplatňuje podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku z hodnoty 332,62 eura, čo predstavuje podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmenu za jeden úkon právnej služby 26,56 eura a 8,04 eura paušál a pri vykonanom úkone, návrh

na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody to predstavuje 26,56 eura + 8,04 paušál = 34,60 eura + 20 % DPH (6,92 eura), spolu 41,52 eura.

Predmetom konania bol nárok žalobcu proti žalovanej na zaplatenie sumy 332,62 eura s príslušenstvom.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: uznesenie Obvodného oddelenia PZ Giraltovece, č. k. ORP-175/GE/SK-2013 zo dňa 8.7.2013, rozsudok Okresného súdu Svidník, č. k. 2T/142/2013-157 zo dňa 30.1.2014, návrhy na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, postúpenia žiadosti, vyjadrenie Generálnej prokuratúry zo dňa 30.10.2014, vyjadrenie Ministerstva vnútra SR zo dňa 20.11.2014, vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti zo dňa 5.12.2014, pripojený spis Okresného súdu Svidník, č. k. 2T/142/2013, príjmové pokladničné doklady zo dňa 27.11.2013 a 24.3.2014, faktúry č. 1400214 a č. 1300779, spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/223/2014 a zistil tento skutkový stav:

Na základe uznesenia Obvodného oddelenia PZ v Giraltovcich zo dňa 8.7.2013, ČVS: ORP-175/GE-SK-2013 bolo proti žalobcovi začaté trestné stíhanie pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods.1 písm. c/ Trestného zákona.

Dňa 24.7.2013 podal žalobca sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

Uznesením Okresnej prokuratúry Svidník zo dňa 29.7.2013 bola sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá podľa § 193 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodná.

Žalobca bol rozsudkom OS Svidník z 30.1.2014, č. k. 2T/142/2013-157 oslobodený spod obžaloby OP Svidník, podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.3.2014.

Výšku škody spočívajúcej v trovách obhajoby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vyčíslil žalobca listom zo dňa 28.3.2014 nasledovne: prevzatie a príprava obhajoby, vrátenie prvej porady s klientom v sume 57,95 eura (§ 14 ods. 1 písm. a) AT), režijný paušál v sume 7,81, eura, obhajoba pri hlavnom pojednávaní 3.12.2013 na OS Svidník (nemeritórny) v sume 14,49 eura (§ 14 ods. 5 písm. b) AT), režijný paušál v sume 7,81 eura, ďalšie rokovanie s klientom 16.12.2013 v sume 19,32 eura (14 ods. 4 písm. a) AT), režijný paušál v sume 7,81 eura, obhajoba pri hlavnom pojednávaní 17.12.2013 na OS Svidník v sume 57,95 eura (14 ods. 1 písm. c) AT), režijný paušál v sume 7,81 eura, ďalšie rokovanie s klientom 29.1.2014 v sume 20,04 eura (§ 14 ods. 4 písm. a) AT), režijný paušál v sume 8,04 eura, obhajoba pri hlavnom pojednávaní v sume 60,11 eura (§ 14 ods. 1 písm. a) AT), režijný paušál v sume 8,04 eura, odmena advokáta spolu v sume 277,18 eura, 20 % DPH v sume 55,44 eura, spolu 332,62 eura.

Náklady spojené s uplatnením pohľadávky v rámci predbežného prerokovania nároku vyčíslil žalobca na 41,52 eura a tieto spočívajú v odmene za poskytnuté právne služby advokátom z hodnoty 332,62 eura, čo predstavuje podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmenu za jeden úkon právnej služby 26,56 eura a 8,04 eura paušál a pri vykonanom úkone, návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody to predstavuje 26,56 eura + 8,04 paušál = 34,60 eura + 20 % DPH (6,92 eura), spolu 41,52 eura.

Žalobca listom zo dňa 28.3.2014 požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvo vnútra SR, Ministerstvo spravodlivosti SR a Generálnu prokuratúru SR. Táto žiadosť bola uvedeným štátnym orgánom doručená dňa 2.4.2014.

Ministerstvo vnútra SR a Ministerstvo spravodlivosti SR postúpili žiadosť Generálnej prokuratúry SR ako príslušnej na vybavenie žiadosti.

Generálna prokuratúra SR žiadosť postúpila na Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgánu oprávnenému predbežne prerokovať žiadosť.

Listom zo dňa 28.7.2014 Generálna prokuratúra SR oznámila žalobcovi, že nie je orgánom, ktorý by mal v danej veci konať, pretože Generálna prokuratúra v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. koná výlučne vtedy, ak škodu v trestnom konaní spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu.

K samotnej žalobe zaujala Generálna prokuratúra SR na základe výzvy súdu rovnaký postoj a vo vyjadrení zo dňa 30.10.2014 uviedla, že žalobca neuviedol žiadne rozhodnutie, ktoré by označil za nezákonné a ktorého vydanie by spadalo do pôsobnosti rezortu prokuratúry, preto nie je oprávnená konať za štát.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa čl. 40 ods.2 Listiny základných práv a slobôd, každý, proti komu sa vedie trestné konanie, sa pokladá za nevinného, kým sa právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu nevysloví jeho vina.

Podľa čl. 50 ods.2 Ústavy SR, každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa čl. 36 ods.3 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo na náhradu škody, ktorú mu spôsobilo nezákonné rozhodnutie súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávny úradný postup.

Podľa čl. 46 ods.3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v platnom znení / ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“ / , tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 zákona o zodpovednosti za škodu, na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1, písm. a/ zákona o zodpovednosti za škodu, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods.2 zákona o zodpovednosti za škodu, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods.1, písm. f/ zákona o zodpovednosti za škodu, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods.2 zákona o zodpovednosti za škodu, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 18 ods. 1 zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods.3 zákona o zodpovednosti za škodu, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 25 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

Podľa § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 7 ods.1, ods.3 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

V tomto konaní súd nepreskúmaval zákonnosť rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav zhodný s tým, ako ho v podanej žalobe opísal žalobca. Genéza trestného konania, ktoré bolo vedené proti žalobcovi bola v konaní preukázaná pripojeným trestným spisom a medzi účastníkmi konania nebola sporná. Rovnako žalovaná nenamietala vyčíslenie uplatnenej náhrady škody. Sporným bol medzi účastníkmi právny základ žaloby, teda /ne/ existencia zodpovednosti žalovanej za uplatnenú náhradu škody, ktorú zástupca žalovanej zúžil do námietky, že žalobca neuviedol žiadne rozhodnutie, ktoré by označil za nezákonné a ktorého vydanie by spadalo do pôsobnosti rezortu prokuratúry, preto nie je oprávnená konať za štát.

Žalobca si teda podanou žalobou uplatnil proti žalovanej nárok na náhradu škody z právneho dôvodu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní. Zodpovednosť štátu za škodu, ktorá vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia v trestnom konaní je svojou povahou občianskoprávny vzťah. Vyššie citovaný zákon o zodpovednosti za škodu je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym, a preto ak tento špeciálny zákon nemá vlastnú úpravu, právne vzťahy sa riadia Občianskym zákonníkom. Nárok na náhradu škody je potrebné vždy vopred prerokovať, a ak predbežné prerokovanie nevedie k uspokojeniu nároku, poškodený má právo obrátiť sa so svojim nárokom na súd. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu je objektívnou zodpovednosťou / bez ohľadu na zavinenie/, ktorej sa nie je množné zbaviť, a ktorá je založená na súčasnom splnení troch podmienok, a to porušenie právnej povinnosti /nezákonnosť/, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody.

Právo na náhradu škody spôsobenej orgánom pri výkone verejnej moci je základným právom podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy a čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd.

Právnym rámcom pre posúdenie odôvodnenosti žaloby bol osobitný právny predpis, ktorým je zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci / ďalej len zákon / a Občiansky zákonník ako všeobecný právny predpis.

Ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods.1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z. je od 1.1.2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihliadne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti / Rozsudok NS SR zo dňa 14.10.2015 sp.zn. 8 Cdo 289/2014/.

Konajúci súd sa najskôr musel vyporiadať s procesnou otázkou zástupcu žalovanej, teda ktorý orgán koná v mene štátu. Všetky štátne orgány, ktoré označil žalobca sa nepovažovali za príslušné konať za štát. Vzhľadom na vyššie uvedený rozsudok NS SR súd ustálil, že orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods.1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je od 1.1.2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a listom zo dňa 22.9.2015 o tejto skutočnosti informoval Ministerstvo spravodlivosti SR a Ministerstvo vnútra SR.

Každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti a to tým skôr, ak sa jedná o obvinenie nepravdivé, ktoré je potvrdené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu. Je potrebné zdôrazniť, že na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ukážu ich predpoklady ako mylné a nesprávne. Ak má byť jednotlivec povinný sa takýmto úkonom vôbec podrobiť, musí v právnom štáte existovať garancia, že v prípade preukázania, že trestnú činnosť nepáchal, dostane sa mu odškodnenia za všetky úkony, ktorým bol zo strany štátu podrobený / ÚS ČR, nález sp.zn. I.ÚS 554/04 z 31.3.2005/.

Uznesenie o vznesení obvinenia je uznesením predbežnej povahy, reflektuje na dosiahnutý zákonom predvídaný stupeň pravdepodobnosti spáchania trestného činu určitou osobou. Uvedené rozhodnutie je rozhodnutím, ktoré výrazne zasahuje do súkromného a spoločenského života obvineného, preto obvinený musí mať nárok na náhradu materiálnej ujmy spôsobenej mu trestným stíhaním, ktorého vedenie sa až v priebehu stíhania ukázalo neodôvodneným. Nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia sa odvodzuje zo skutočnosti, že obvinenie nebolo preukázané, aj keď samotné uznesenie o vznesení obvinenia mohlo byť z hľadiska trestného konania aktom zákonným.

Oslobodenie spod obžaloby má rovnaké dôsledky ako zrušenie obvinenia pre nezákonnosť, ak k nemu došlo preto, že predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným sa nepotvrdil. Pri takomto výsledku trestného stíhania je potrebné vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že teda nemalo byť proti

nemu vznesené obvinenie. Neposudzuje sa pritom správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, rozhodujúci je výsledok trestného stíhania.

Škoda, ktorá vznikla žalobcovi spočíva vo vzniku trov obhajoby v trestnom konaní po vznesení obvinenia a táto bola vyčíslená v súlade s advokátskou tarífou a žalovaná nebola v konaní spochybňovaná. Žalobcovi by nevznikli náklady na trovy obhajoby, pokiaľ by proti nemu nebolo vznesené obvinenie. Vzniknutá škoda je teda v priamej príčinnej súvislosti so vznesením obvinenia žalobcovi.

Príslušenstvom pohľadávky sú aj úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré si žalobca v konaní uplatnil za právne zastúpenie advokátom pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody / pozri Rozsudok NS SR sp.zn. 2Cdo 7/99 z 30.3.1999/.

Súd mal za preukázané, že žalobca splnil zákonom požadovanú podmienku a pred podaním žaloby požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku žiadosťou, ktorú žalovaná prevzala dňa 2.4.2014. Žalovaná do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti nárok žalobcu neuspokojila, preto od 3.10.2014 je v omeškani.

O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

Priznaná náhrada trov konania žalobcovi vo výške 130,92 eura pozostáva z trov právneho zastúpenia z hodnoty 374,14 eura (332,62 + 41,52 eura = 374,14 eura) za prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 12.11.2015, t. j. 3 x 28,21 eura + 2 x 8,04 eura rež. paušál + 1 x 8,39 eura rež. paušál + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.